

<https://doi.org/10.36818/2071-4653-2025-1-13>

УДК 331.5:351

JEL E24, J64, J68

М. М. Біль

доктор економічних наук, старший науковий співробітник,
провідний науковий співробітник відділу проблем соціально-
гуманітарного розвитку регіонів ДУ «Інститут регіональних
досліджень імені М. І. Долишнього НАН України», м. Львів

e-mail: bmm1983@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4979-4019>

С. З. Кулявець

аспірант відділу проблем соціально-гуманітарного
розвитку регіонів ДУ «Інститут регіональних досліджень
імені М. І. Долишнього НАН України», м. Львів

e-mail: serhiy.kulyavets@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-9517-3228>

БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНЦЕПТ І РЕГІОНАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ РЕГУЛЮВАННЯ

Національний концепт регулювання безробіття передбачає поєднання вимог євроінтеграції та реалізації проактивного інструментарію допомоги безробітним. Зниження безробіття має бути досягнуто шляхом стимулювання зайнятості у сферах економічної стійкості, відновлення і зростання. Розроблено рекомендації для регіонів: моніторинг ринків праці; планування структурних трансформацій зайнятості для економіки воєнного часу, економіки «замороження» війни, першого та наступних етапів повоєнного відновлення; прогнозування конверсійного безробіття; корегування розміру виплат з безробіття, ураховуючи макрообмеження залежно від середньомісячної заробітної плати в регіоні; застосування проактивних інструментів підтримки безробітних. Запропоновані заходи мають бути основою наукових дискусій на предмет вирішення проблем безробіття, що є питанням збереження людського потенціалу та національної безпеки. Ігнорування проблем безробіття в умовах зниження добробуту населення може призвести до пастки безробіття і бідності. Наголошено, що цілі зниження довготривалого, конверсійного, прихованого, застійного безробіття на тлі поширення вимушеної неповної, неформальної, неадекватної зайнятості мають бути пріоритетом посилення стійкості суспільства й держави.

Ключові слова: безробіття, служба зайнятості, проактивний інструментарій, виплати з безробіття, конверсійне безробіття.

Bil M. M., Kulyavets S. Z. UNEMPLOYMENT IN UKRAINE: NATIONAL CONCEPT AND REGIONAL REGULATION PRIORITIES

The substantiation of the national concept and regional prioritization of unemployment regulation is relevant for Ukraine. Preserving human potential and national security are the problems of unemployment in wartime. Ignoring this problem against the background of a decline in the well-being of the population can lead to an unemployment trap and poverty. Therefore, the issue of long-term, conversion, hidden, and stagnant unemployment in the context of the spread of forced partial, informal, and inadequate employment should be a priority for strengthening the resilience of society and the state. The analysis of the unemployment rate and the number of registered unemployed in Ukraine since February 2022 indicates downward trends (the number of registered unemployed reached its minimum value in December 2024, if analyzed since the 2000s). However, these trends are driven by numerous problems of wartime – demographic losses, mass forced emigration, decline of regional labor markets in frontline regions, mobilization of the population to the Armed Forces of Ukraine, decrease in demand for employment services among the male population. The identified reasons are risk indicators of pseudo-positive trends in the development of the Ukrainian labor market. The article suggests a national concept of unemployment regulation based on the results of the analysis, which involves combining the requirements of European integration and the implementation of proactive tools to support the unemployed through effective employment services. The reduction of unemployment should be achieved by stimulating employment in the areas of economic stability, recovery and growth. The recommendations for the regions include organizing systematic monitoring of regional labor markets; defining proactive tools to support the unemployed according to their needs; determining the size of unemployment benefits depending on the average monthly wage in the region, but taking into account restrictions at the national level; planning structural transformations of employment for the wartime economy, the economy of the «war freeze», the first and subsequent stages of post-war recovery, and a long-term development strategy; forecasting the scale of conversion unemployment depending on the number of mobilized persons; planning re-emigration measures; stimulating community activities in implementing measures to reduce unemployment. Unemployment regulation priorities should be adjusted in accordance with new security challenges, but it is imperative to maintain a regionalization approach.

Keywords: unemployment, employment service, proactive tools, unemployment benefits, conversion unemployment.

Формулювання проблеми. Безробіття справляє значний вплив на збереження людського потенціалу України в умовах війни. Ігнорування цієї проблеми, нерозуміння її масштабів і перебігу є довгостроковим економічним (непродуктивна праця, втрати людського капіталу через міграцію) і соціальним (соціальна ексклюзія, поведінкові девіації, добровільне безробіття, формування покоління NEET («Not in Education, Employment or Training»)) деструктивом. Відмова від вирішення проблем безробіття населення, яке прямо постраждало через повномасштабну війну (ветерани, члени сімей ветеранів, включно із загиблими, цивільне населення з інвалідністю, вимушені мігранти) послаблює соціальну згуртованість, а отже, стійкість України. Науковцями доведено, що рівень безробіття понад 10% є загрозою національній безпеці [1, с. 86].

Актуальним для України є обґрунтування нового національного концепту та регіональної пріоритизації регулювання безробіття, що враховують програмні вимоги ЄС. У Програмі підтримки економіки [2] виокремлено такі напрями економічних реформ: (а) «людський капітал», що передбачає розроблення нової політики зайнятості з конкурентними умовами праці, розвиток професійної освіти, соціального захисту, забезпечення гендерної рівності; (б) «бізнес-середовище», що визначає дерегуляцію і стимулювання малого та середнього бізнесу. Визначені пріоритети мають бути основою для врегулювання дедалі більшого й неконтрольованого безробіття населення. Актуальним науковим завданням є аналізування стану безробіття населення в регіонах України та обґрунтування пріоритетів його регулювання, зважаючи на безпекові виклики та євроінтеграційні перспективи.

Аналіз останніх досліджень. Українські вчені досліджують проблеми безробіття побічно. Це означає, що основна увага спрямована на питання зайнятості та розвитку ринків праці, а безробіття розглядається як одна з характеристик, проблемний аспект та індикатор аналізування. У рекомендаціях щодо політики зайнятості, як правило, виокремлюється завдання зниження рівня безробіття. Наприклад, В. Ковач вважає, що політика у сфері зайнятості має передбачати стимулювання переходу від непродуктивної і надлишкової до високопродуктивної зайнятості за низького рівня безробіття [3]. Ю. Маршавін обґрунтовує вдосконалення політики зайнятості через зміщення акцентів з виплат по безробіттю на зростання конкурентоспроможності незайнятого населення на ринку праці та створення нових якісних робочих місць [4].

Питання безробіття тісно пов'язане із забезпеченням гідної праці, поширенням неформальної, вимушеної неповної та неадекватної (коли рівень оплати праці є нижчим за мінімальний) зайнятості. Ці проблеми досліджують І. Новак та І. Жук [5]. Вплив безробіття на злочинність як одну з негативних девіацій населення розглянуто в праці М. Вдовин, Л. Зомчак і М. Коханевич [6]. А. Ревко та Н. Приходько теж аналізують наслідки безробіття, яке,

окрім впливу на злочинність, призводить до зниження рівня кваліфікації, погіршення здоров'я і психоемоційного стану, трудової еміграції, загального зниження рівня життя [7].

Сучасні дослідження безробіття розкривають його проблематику в умовах війни. М. Нікуліна, І. Сотник, О. Дериколєнко та І. Стародуб проводять ретроспективний аналіз безробіття в Україні в періоди до, під час пандемії та повномасштабної війни, зосереджуючи увагу на факторах безробіття [8]. У праці С. Мороза проаналізовано тенденції офіційного безробіття з акцентом на його професійну структуру [9]. Відгомін впливу пандемії COVID-19 визначає розгляд безробіття в праці О. Головченко та Є. Сокірби як загрози економічній безпеці України [10]. К. Бондаревська відносить безробіття до індикаторів оцінювання соціальної безпеки на ринку праці [11]. О. Біленко та С. Горбаль аналізують безробіття крізь призму демографічних втрат і макроекономічної нестабільності воєнного часу [12].

Проаналізувавши проблематику безробіття в іноземних публікаціях, доходимо висновку, що значна увага приділяється впливу технологічних факторів. Наприклад, О. Кузьор досліджує технологічне та структурне безробіття в умовах Індустрії 4.0, зміну вимог до компетенцій працівників та їхньої освітньої підготовки [13]. М. Мутаску досліджує вплив штучного інтелекту на безробіття та доводить, що насправді ця технологія знижує безробіття за умови макрофінансової стабільності [14].

Згадана проблематика безробіття в іноземних публікаціях актуальна для України в контексті стратегування розвитку ринку праці в умовах повоєнного відновлення. Поки головним завданням постає виживання та стійкість українського суспільства, у чому збереження економічної активності є одним із пріоритетів національної безпеки. Тому актуальними для вивчення є іноземні дослідження з питань довготривалого, вимушеного та конверсійного безробіття, а також вироблення нової політики його зниження в умовах нестабільності. Актуальним для України видається дослідження Б. Тріатманто та С. Бавоно у сфері економічної кримінології, які емпірично доводять вплив корупції на зростання безробіття та обґрунтовують проактивну політику боротьби з корупцією для збереження траєкторії прогресу та процвітання країни [15]. Також актуальними є дослідження з питань взаємозв'язку безробіття і добробуту. Як підтверджують С. Гедіклі, М. Міраглія, С. Конноллі, М. Браян та Д. Вотсон, не лише безробіття знижує добробут, але й низький добробут спричиняє безробіття, причому безробітні ризикують опинитися в пастці циклу безробіття та бідності [16]. Т. Туртіайнен, А. Морвіль та І. Янссон розкривають проблематику довготривалого безробіття з акцентом на вимушеність тимчасових заробітків, що спричиняє професійну несправедливість [17].

Ці аспекти мають формувати базову площину наукових дискусій з питань безробіття в Україні у складних умовах екзистенційної боротьби та

стійкості. Отже, проблематика безробіття потребує значно більшої уваги українських учених.

Метою статті є дослідження стану, тенденцій, державної і регіональної (на прикладі областей Карпатського регіону) політики у сфері безробіття населення для обґрунтування концепту та пріоритетів регулювання в цій сфері відповідно до викликів воєнного часу та вимог євроінтеграції України.

Основні результати дослідження. Дослідження безробіття потребує уточнення понятійного апарату. Законодавство України трактує безробіття як таке явище в економіці і суспільстві, коли населення не може отримувати доходи через реалізацію права на працю і в такий спосіб забезпечувати своє існування, а безробітного – як особу, яка перебуває в стані активного пошуку місця праці та готова працювати за наймом чи розпочати власну справу. Якщо особа не має місця праці та не здійснює його пошук, то вона належить до категорії економічно неактивного населення. Відповідно, безробітні теж формують економічну активність, а тому потребують умов для реалізації своїх прагнень у зайнятості [18; 19].

За прогнозними макропоказниками розвитку України уряд визначає рівень безробіття до 2027 р. на

рівні 16,5% [20]. Це вищий показник, ніж передбачений у прогнозних макропоказниках, затверджених 2023 р., в яких до 2026 р. планувалося досягти рівня 15% [21]. На рис. 1 відображено динаміку основних показників безробіття, що вказує на поточні спадні тенденції, за якими, однак, криються складні причини воєнного часу.

На рис. 2 деталізовано динаміку кількості зареєстрованих безробітних з початку повномасштабного російського вторгнення. У грудні 2024 р. кількість зареєстрованих безробітних сягнула мінімального значення, якщо аналізувати з 2000-х років. Причини цього: масова вимушена еміграція; занепад регіональних ринків праці фронтів регіонів; мобілізація до ЗСУ значної частини населення; переважна реєстрація в статусі безробітних жінок (за даними Державної служби зайнятості України, у 2024 р. жінки становили 72% зареєстрованих безробітних [22]). Визначені причини є ризикогенними індикаторами псевдопозитивних тенденцій розвитку ринку праці.

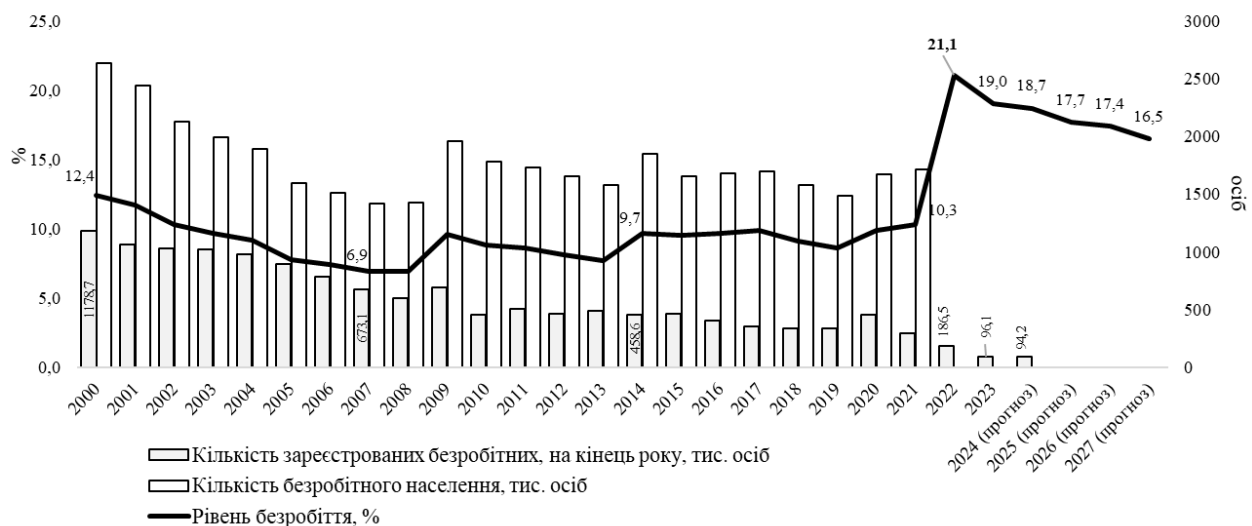
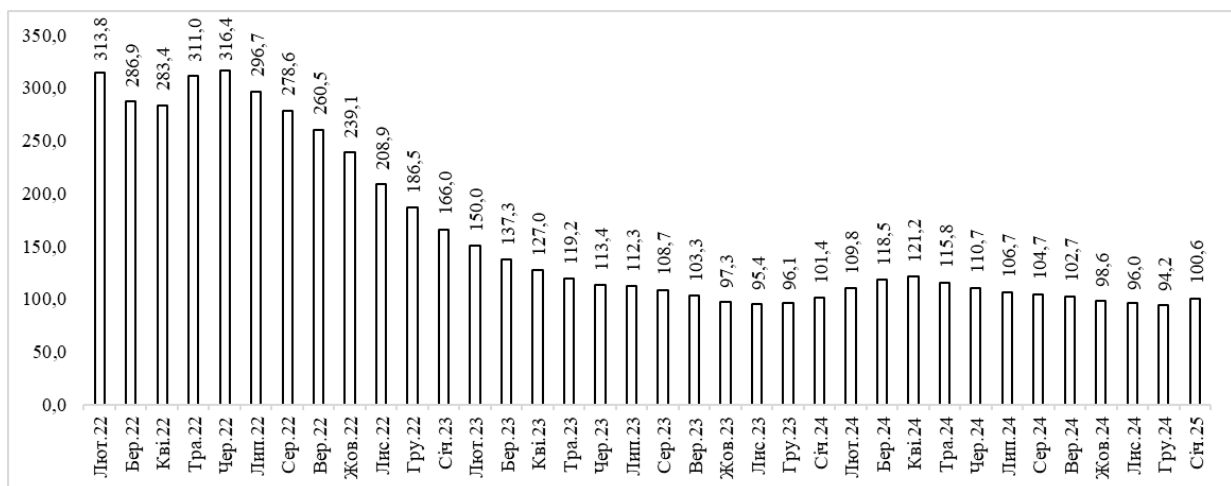

Рис. 1. Тенденції і прогноз безробіття населення України, 2000-2027 рр.

Джерело: [20; 23].

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

Рис. 2. Кількість зареєстрованих безробітних в Україні, лютий 2022 р. – січень 2025 р., тис. осіб

Джерело: [24].

Доводиться констатувати, що в березні 2025 р. аналіз тривалості пошуку роботи та причин безробіття можна здійснювати лише до 2021 р. Це унеможливило висновки про частку осіб, які були звільнені з економічних причин (на 2021 р. таких було 27,1%, середній показник за період 2010-2021 рр. – 24,5%), чи непрацевлаштованих після завершення навчання (на 2021 р. – 10,2% і середній показник за 2010-2022 рр. – 13,9%). Тенденції цих показників давали б змогу більш предметно говорити про реальні проблеми безробіття.

Так само обмеженою є статистика з безробіття в регіонах. Повномасштабна війна поглибила просторові диспропорції розвитку України, вирізняла регіони з безпековими, соціальними, економічними та екологічними особливостями. У цій публікації

зосереджено увагу на проблемі безробіття в тилкових областях Карпатського регіону, які можуть бути взірцевими для впровадження нового концепту регулювання безробіття населення в Україні.

Окремі показники щодо безробіття в розрізі регіонів доступні за результатами діяльності Державної служби зайнятості (ДСЗУ). У табл. 1 подано дані про кількість осіб, які зверталися за послугами служби, та рівень їхнього працевлаштування в розрізі України та областей Карпатського регіону. За результатами аналізу можна зробити висновок, що регіональні служби зайнятості характеризують різний ступінь навантаження, а результати їхньої діяльності залежать від ефективності застосування сучасного інструментарію зниження безробіття.

Таблиця 1

Діяльність ДСЗУ в регулюванні безробіття населення в Україні та Карпатському регіоні, 2023-2024 рр.

Показники	Закарпатська обл.	Івано-Франківська обл.	Львівська обл.	Чернівецька обл.	Україна
<i>Основні показники діяльності ДСЗУ</i>					
Кількість осіб, які отримали послуги в ДСЗУ, 2023/2024 рр., осіб	12481/10213	23455/24107	33434/32927	14025/15919	665000/594000
Частка осіб, які отримали послуги в ДСЗУ, до населення*, 2023/2024 рр., %	1,0/0,8	1,7/1,8	1,4/1,3	1,6/1,8	1,6/1,4
Частка працевлаштованих ДСЗУ осіб, 2023-2024 рр., %	32,0/49,0	55,4/58,1	44,9/48,6	42,8/44,0	36,1/42,1
<i>Мобільність ринку праці</i>					
Кількість вакансій у базі work.ua, середня за 2023/2024 рр., одиниць	891/908	1803/2024	6393/6863	1392/1389	78864/96603
Частка вакансій у базі work.ua до населення*, 2023/2024 рр., %	0,07/0,07	0,13/0,15	0,26/0,28	0,16/0,16	0,19/0,24
Частка вакансій у базі work.ua до кількості осіб, які отримали послуги в ДСЗУ, 2023/2024 рр., %	7,1/8,9	7,7/8,4	19,1/20,8	9,9/8,7	11,9/16,3
Кількість резюме в базі на work.ua, середня за 2023/2024 рр., одиниць	27618/30057	77013/82640	277848/293523	51231/54749	4178274/4465731
Частка резюме в базі work.ua до населення*, 2023/2024 рр., %	2,2/2,4	5,7/6,1	11,3/11,9	5,8/6,2	10,2/10,9
Кількість резюме на одну вакансію за work.ua, 2023/2024 рр., одиниць	31/33	43/41	43/43	37/39	53/46
Частка нових вакансій за тиждень у загальній кількості вакансій у базі work.ua, 2023/2024 рр., %	61,9/60,8	60,1/59,9	61,8/62,5	59,2/58,2	61,9/63,3
Частка нових резюме за тиждень у загальній кількості резюме в базі work.ua, 2023/2024 рр., %	3,1/2,9	2,9/2,5	2,8/2,4	2,2/2,0	2,3/1,8
<i>Проактивний інструментарій допомоги безробітним</i>					
Кількість погоджених мікрогрантів на розвиток і створення бізнесу, 2023/2024 рр., одиниць	104/187	605/746	1427/1247	329/281	9046/10503
Кількість створених нових робочих місць завдяки наданим мікрогрантам, 2023/2024 рр., одиниць	205/350	1167/1390	2684/2296	625/522	17120/19350
Частка наданих мікрогрантів до кількості осіб, які отримали послуги в ДСЗУ, 2023/2024 рр., %	0,8/1,8	2,6/3,1	4,3/3,8	2,3/1,8	1,4/1,8
Кількість виданих ваучерів на навчання, 2023-2024 рр., одиниць	258/311	813/855	1306/1729	532/511	18052/22981
Частка виданих ваучерів до кількості осіб, які отримали послуги в ДСЗУ, 2023/2024 рр., %	2,1/3,0	3,5/3,5	3,9/5,3	3,8/3,2	2,7/3,9

Примітка. * – показник населення на початок 2022 р.

Джерело: [22; 25].

В умовах війни впроваджували нові заходи з регулювання безробіття, серед яких: спрощення процедури отримання статусу безробітного [26];

виплати підприємцям, які працевлаштовують ВПО (на 2025 р. у розмірі 8 тис. грн упродовж двох місяців за кожного працевлаштованого, крім бюджетних

установ) [27]; надання мікрогрантів для розвитку чи створення бізнесу в розмірі 50-250 тис. грн залежно від кількості створених робочих місць, створення ФОП, віку підприємця (позитивно, що молодь віком 18-25 років за додатковим рішенням уряду 2024 р. може отримати мікрогрант у розмірі до 150 тис. грн) [28]. Крім того, видаються ваучери на навчання (на суму не більш ніж 10 прожиткових мінімумів; на 2025 р. – до 30 280 грн), реалізується проєкт «Армія відновлення» та видаються направлення на оплачувані суспільно корисні роботи.

Інформація з табл. 1 з даними за 2023-2024 рр. дає змогу розуміти особливості функціонування регіональних ринків праці в умовах повномасштабної війни та обґрунтувати національний концепт регулювання безробіття з пріоритетизацією заходів для тилкових регіонів, які надаються до якісних трансформацій. Очевидно, що для фронтових і прифронтових регіонів під час війни стоїть питання виживання та збереження стійкості.

Дані табл. 1 також дають змогу зробити висновки про: (а) мобільність регіональних ринків праці, а саме їхню місткість, гнучкість залежно від кількості вакансій і резюме. Менша пропозиція і попит на працю вказують на стагнацію ринку та / або значний його тіньовий сектор; (б) розвиток регіональних ринків праці в умовах війни та здатність адаптуватися до нових викликів залежно від зміни основних показників; (в) праценадлишковість чи працедефіцит регіональних ринків праці залежно від зміни навантаження на вакантні робочі місця; (г) ефективність регіональної політики у сфері безробіття за динамікою і кількістю наданих мікрогрантів і створених робочих місць, ваучерів на навчання для безробітних. Окрему увагу з даних табл. 1 слід звернути на показники кількості нових за тиждень резюме – зміна їхньої частки вказує на появу / зменшення реальних чи потенційних безробітних, які не задоволені умовами праці та шукають краще робоче місце за наймом. Також слід звернути увагу, що частка нових вакансій за тиждень значно вища за частку нових резюме, що визначає підвищений попит на нові пропозиції місць праці.

Блок даних табл. 1 щодо інструментарію допомоги безробітним вказує, що ДСЗУ нарощує застосування проактивних інструментів. Це означає, що окремі заходи передбачають стимули для розвитку та ефективного використання людського потенціалу,

його капіталізації завдяки навчанню. Одночасно головним інструментом підтримки продовжують бути виплати безробітним. До 2022 р. безробітні могли отримувати допомогу терміном до 360 днів (передпенсійного віку – 720 днів, молодь – до 330 днів) з регресивною шкалою виплат. Це спонукало до пошуку місця праці, прийняття пропозицій ДСЗУ (допускалися дві відмови від вакансій, запропонованих службою). На час воєнного стану допомога виплачується впродовж 90 днів (особам передпенсійного віку – 360 днів). Також знижено максимальний розмір допомоги – до 2022 р. вона не могла бути більшою за чотири прожиткових мінімуми, з 2022 р. – півтора.

Розрахунок суми допомоги безробітним в Україні залежить від страхового стажу, тривалості безробіття та розміру середньої зарплати. Якщо страховий стаж становить понад 30 років, то розмір компенсацій сягатиме 80% середньої заробітної плати до звільнення, якщо до трьох років – 50%. Середній показник для різного страхового стажу – 65%. Для порівняння, у країнах-членах ОЕСР доволі різні підходи до встановлення розміру виплат залежно від розміру попереднього доходу впродовж одного року. Вищі відсотки в тих країнах, де вищі податки на доходи. У таких країнах, як Люксембург, Бельгія, Данія, Болгарія, Португалія, Швейцарія, розмір допомоги становить понад 70% попереднього доходу. Схожий до України рівень (понад 60%) установлений у Норвегії, Франції, Іспанії, Нідерландах, Швеції, Італії, Ісландії та Німеччині. Натомість у Польщі розмір допомоги становить 31%, Литві – 21%, Латвії – 14% [29]. Нижчі відсотки, окрім відповідності рівню оподаткування, також характеризують політику держав у сфері безробіття зі стимулюванням зайнятості, протидії так званому добровільному безробіттю. Україні в цьому плані слід переглянути підходи до виплат, адже хоча розмір допомоги залежить від розміру середньої заробітної плати, у валютному еквіваленті вона не дає змоги забезпечити гідний рівень життя. Крім того, у період дії воєнного стану виплати здійснюються 90 днів. Проблема тіньової зайнятості в Україні теж значно впливає на розмір допомоги. Окрім того, в Україні обмежено мінімальні та максимальні розміри виплат з безробіття (рис. 3). Тому попередній високий дохід не завжди є умовою отримання належної допомоги.

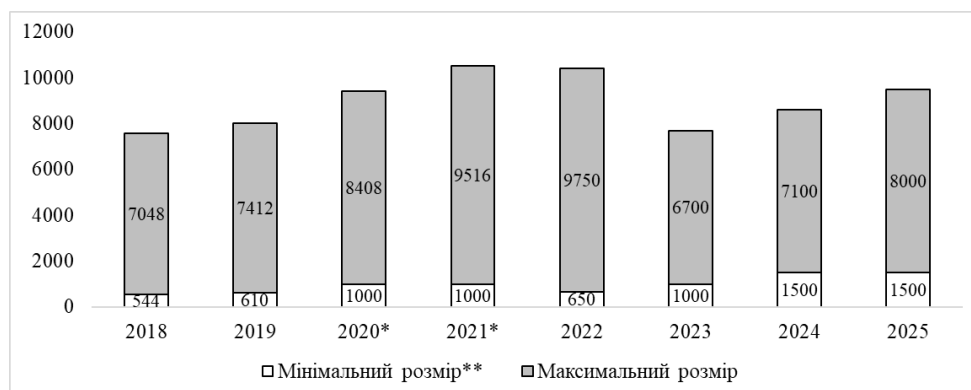

Рис. 3. Розмір виплат з безробіття в Україні, 2018-2025 рр., грн

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

Примітки: * – в умовах локдауну мінімальний розмір було піднято з 650 до 1000 грн; ** – для осіб зі страховим стажем до 6 міс., звільнених з порушенням трудового законодавства.
Джерело: узагальнено за даними ДСЗУ.

Проведений аналіз є основою для дискусій з приводу того, якою в умовах війни та в перспективі повоєнного відновлення має бути політика у сфері регулювання безробіття населення – державна, регіональна чи локальна, проактивна чи соціально орієнтована.

Слід розуміти, що ситуація з безробіттям є хитка та може змінюватись через:

- виникнення конверсійного безробіття за поступової (в умовах війни) чи стрімкої (в умовах завершення, «замороження війни») демобілізації значної частини населення;
- зростання структурного безробіття через трансформації структури зайнятих у військово-промисловому комплексі, сферах критичної інфраструктури, інших сферах, що виробляють товари подвійного призначення;
- зростання добровільного безробіття в умовах поширення негативних девіацій поведінки населення (на тлі проблем ментального здоров'я, зниження рівня добробуту);
- зростання прихованого та застійного безробіття в умовах вимушеної неповної зайнятості, що зростатиме в разі продовження повномасштабної війни та особливо в перші роки повоєнного відновлення, які є найбільш кризовими;
- зростання безробіття після повернення частини ВПО і біженців.

Для готовності до закономірного погіршення рівня безробіття актуально впроваджувати новий національний концепт і визначати регіональні пріоритети регулювання в цій сфері. Національний концепт регулювання безробіття полягає, по-перше, у врахуванні вимог євроінтеграції (зокрема рекомендацій ЄС, викладених у Звіті про прогрес України згідно з Пакетом розширення); по-друге, у реалізації проактивного інструментарію допомоги безробітним через дієві та прогресивні служби зайнятості. Зниження безробіття має досягатися через стимулювання зайнятості у сферах економічної стійкості, відновлення і зростання:

- у сферах: військово-промислового комплексу, який буде продовжувати розвиватися незалежно від перебігу війни, зважаючи на геополітичне розташування України; критичної інфраструктури та її обслуговування, зокрема працівників служб з надзвичайних ситуацій, правоохоронних органів, комунальних підприємств; стратегічних для воєнної економіки та повоєнної відбудови – машинобудівної, легкої, харчової, фармацевтичної, хімічної промисловості, сфери послуг, зокрема освіти, охорони здоров'я, соціальної роботи, рекреації, культури, інформаційних технологій (перелік таких сфер слід затверджувати на урядовому рівні);

кардинального реформування, зокрема митній, фіскальній, судовій сферах;

- у секторах: самозайнятості та підприємництва, особливо малого та середнього; громадської зайнятості, волонтерства, зокрема у структурі мережі міжнародних організацій; дистанційної зайнятості, особливо щодо інформаційних технологій, наукової та освітньої діяльності.

Орієнтуючись на національний концепт, необхідно визначати регіональні пріоритети регулювання безробіття. Результати аналізу дають змогу визначити такі пріоритети регулювання безробіття населення в регіонах:

- організація системного моніторингу стану регіональних ринків праці з окремим блоком щодо безробіття населення – виявлення причин, тривалості, наслідків, зокрема в контексті впливу війни. На 2025 р. інформації про безробіття є вкрай мало, за винятком аналітики ДСЗУ (в обмеженій динаміці) та окремих соціологічних досліджень, в яких виокремлюються проблеми безробіття з можливістю простеження зміни відповідей за хвилями опитувань (наприклад «Рейтинг», Gradus Research). Організація моніторингу безробіття в регіонах за розробленою на національному рівні методикою на постійній основі зможе поєднувати статистичний і соціологічний аналіз і завдяки ресурсному підкріпленню забезпечити репрезентативні результати;
- визначення проактивного інструментарію допомоги безробітним відповідно до потреб регіонів (ваучери на навчання за дефіцитними спеціальностями на ринку праці, стимули власної справи у стратегічних для регіону видах економічної діяльності); визначення пріоритетних груп застосування проактивного інструментарію – уразливих (соціальна складова регіональної політики) та цільових (молоді, представників окремих професій);
- визначення розміру виплат з безробіття залежно від середньомісячної заробітної плати в регіоні, але з обмеженнями мінімальних і максимальних розмірів на національному рівні, подовженням виплат до одного року, збереження шкали зменшення виплат за більшої тривалості безробіття та з диференціацією для молоді та осіб передпенсійного віку. На рівні регіонів розміри виплат потрібно корегувати, ураховуючи рівень тіньової зайнятості, адже виплати є одним з її чинників [30, с. 59];
- планування на регіональному рівні структурних трансформацій зайнятості – окремо для економіки воєнного часу, економіки «замороження» війни, першого та

наступних етапів повоєнного відновлення, довгострокової стратегії розвитку;

- прогнозування масштабів конверсійного безробіття для регіону залежно від чисельності мобілізованих;
- планування заходів з реєміграції за принципом «повернення ідей, якщо не людей» через пропозицію можливостей інвестування знань, досвіду, фінансів у проекти регіонального розвитку [31, с. 313];
- забезпечення мотивації кадрів обласних центрів зайнятості до ефективної діяльності та завершення розпочатої 2024 р. реформи ДСЗУ за стандартами ЄС, що впроваджує систему оплати праці держслужбовців на основі класифікації посад;
- стимулювання на регіональному рівні активностей громад у реалізації заходів зі зниження безробіття населення – територіальні громади мають розвивати інституційну та інструментальну спроможність регулювання безробіття, оскільки вони володіють повною інформацією про потреби громади в місцях праці, які категорії населення слід підтримувати (ветеранів, молодь, місцевих підприємців, сімейні фермерські господарства та ін.) і як. Водночас потрібно розробляти механізми участі громад у регіональній політиці у сфері регулювання безробіття – шляхом побудови прямих зв'язків з обласними центрами зайнятості, громадськими інститутами, закладами освіти, локальними підприємствами.

Запропонований перелік заходів треба корегувати відповідно до нових викликів глобальної і безпекової нестабільності, проте зберігати вектор регіоналізації соціально-економічного розвитку, включно зі сферою регулювання безробіття.

Висновки. Якщо орієнтуватися на офіційну статистику, може видаватися, що ситуація з безробіттям населення України в умовах війни загалом контролюється. Однак ситуація, коли кількість зареєстрованих безробітних у 2024 р. сягнула мінімального значення за останні 25 років, є радше псевдопозитивною характеристикою сучасного ринку праці, яка вказує на його фактичне «стиснення» та приховує численні проблеми воєнного часу. За таких обставин актуальним є розроблення нового національного концепту та пріоритизація заходів регулювання безробіття в регіонах. Має бути розпочата ґрунтовна робота з оцінювання масштабів конверсійного, структурного, добровільного, прихованого та застійного безробіття. У разі впровадження національного концепту регулювання безробіття мають бути враховані рекомендації ЄС у сфері зайнятості та забезпечення мобільності людських ресурсів відповідно до Звіту про прогрес України згідно з Пакетом розширення ЄС. Це складний комплекс заходів, який потребує послідовності та мобілізації експертного середовища.

Наразі ж проблематика безробіття в Україні залишається поза належною увагою політиків, науковців і громадських діячів.

У подальших дослідженнях авторів буде більш детально проаналізовано європейський контекст регулювання безробіття в межах висунутих до України вимог євроінтеграції.

Список використаних джерел

1. Публічне управління та національна безпека: монографія / ред.: А. М. Михненко, Н. М. Грущинська. Київ: НАУ, 2019. 340 с.
2. Програма підтримки економіки. *Ukraine Facility*: сайт. 2024. URL: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua>
3. Ковач В. О. Основні напрямки регулювання державної політики у сфері зайнятості населення. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.4.50>
4. Маршавін Ю. М. Державна політика зайнятості в Україні: необхідність перезавантаження. *Економіка та суспільство*. 2016. № 7. С. 679-685. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/7_ukr/114.pdf
5. Новак І., Жук І. Глобальні соціальні ризики у сфері праці: брак гідної зайнятості в Україні. *Демографія та соціальна економіка*. 2023. № 2. С. 110-130. DOI: <https://doi.org/10.15407/dse2023.02.110>
6. Вдовин М., Зомчак Л., Коханевич М. Безробіття в Україні: економіко-статистичний огляд. *Механізм регулювання економіки*. 2022. № 1-2(95-96). С. 60-66. DOI: <https://doi.org/10.32782/mer.2022.95-96.10>
7. Ревко А. М., Приходько Н. В. Соціально-економічні наслідки безробіття населення регіонів України. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2021. № 2(26). С. 18-24. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2\(26\)-18-24](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2(26)-18-24)
8. Нікуліна М., Сотник І., Дериколенко О., Стародуб І. Безробіття в економіці України: COVID-19, війна та діджиталізація. *Механізм регулювання економіки*. 2022. № 1-2(95-96). С. 25-32. DOI: <https://doi.org/10.32782/mer.2022.95-96.04>
9. Мороз С. Безробіття в Україні: виклики сучасності. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2022. Т. 312. № 6(1). С. 102-109. DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(1\)-15](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(1)-15)
10. Головченко О. М., Сокірба Є. О. Безробіття як загроза економічній безпеці України: причини і способи подолання. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*: зб. наук. пр. 2021. Т. 20. № 2. С. 66-80. DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2021.2\(48\).243681](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2021.2(48).243681)
11. Бондаревська К. В. Методологія оцінки соціальної безпеки на ринку праці. *Причорноморські економічні студії*. 2022. Вип. 77. С. 145-150. DOI: <https://doi.org/10.32782/bses.77-23>
12. Біленко О., Горбань С. Аналіз структурних та циклічних факторів, що впливають на рівень безробіття та динаміку ринку праці. *Економіка та суспільство*. 2024. № 61. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-80>

13. Kuzior A. Technological unemployment in the perspective of Industry 4.0. *Virtual Economics*. 2022. Vol. 5(1). Pp. 7-23. DOI: [https://doi.org/10.34021/ve.2022.05.01\(1\)](https://doi.org/10.34021/ve.2022.05.01(1))
14. Mutascu M. Artificial intelligence and unemployment: New insights. *Economic Analysis and Policy*. 2021. Vol. 69. Pp. 653-667. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.eap.2021.01.012>
15. Triatmanto B., Bawono S. The interplay of corruption, human capital, and unemployment in Indonesia: Implications for economic development. *Journal of Economic Criminology*. 2023. Vol. 2. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jeconc.2023.100031>
16. Gedikli C., Miraglia M., Connolly S., Bryan M., Watson D. The relationship between unemployment and wellbeing: an updated meta-analysis of longitudinal evidence. *European Journal of Work and Organizational Psychology*. 2022. Vol. 32(1). Pp. 128-144. DOI: <https://doi.org/10.1080/1359432X.2022.2106855>
17. Turtiainen T., Morville A. L., Jansson I. Experiences of long-term unemployment from an occupational perspective: A scoping review. *Journal of Occupational Science*. 2024. Vol. 31(3). Pp. 458-475. DOI: <https://doi.org/10.1080/14427591.2023.2286466>
18. Про зайнятість населення: Закон України від 05.07.2012 р. № 5067-VI. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text>
19. Про затвердження Методологічних положень щодо класифікації та аналізу економічної активності населення: наказ Державної служби статистики України від 19.01.2011 р. № 12. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0012832-11#Text>
20. Про схвалення основних прогностичних макропоказників економічного і соціального розвитку України на 2025-2027 роки: постанова Кабінету Міністрів України від 28.06.2024 р. № 780. *Урядовий портал*: сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/proskhvalennia-osnovnykh-prohnoznykh-makropokaznykiv-ekonomichnoho-i-s780280624>
21. Про схвалення основних прогностичних макропоказників економічного і соціального розвитку України на 2024-2026 роки: постанова Кабінету Міністрів України від 15.12.2023 р. № 1315. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1315-2023-%D0%BF#Text>
22. Статистика. *Державна служба зайнятості України*: сайт. 2025. URL: <https://www.dcz.gov.ua/stat>
23. Рівень безробіття в Україні. *Мінфін*: сайт. 2025. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy>
24. Кількість зареєстрованих безробітних. *Мінфін*: сайт. 2025. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy/register/>
25. Вакансії та резюме. *Work.ua*: сайт. 2025. URL: <https://www.work.ua/stat/count>
26. Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування сфер зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття під час дії воєнного стану: Закон України від 21.04.2022 р. № 2220-IX. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2220-20#Text>
27. Про затвердження Порядку надання роботодавцям компенсацій за працевлаштування зареєстрованих безробітних: постанова Кабінету Міністрів України від 10.02.2023 р. № 124. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/124-2023-%D0%BF#Text>
28. Деякі питання надання грантів бізнесу: постанова Кабінету Міністрів України від 21.06.2022 р. № 738. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/738-2022-%D0%BF#n19>
29. Lu M. Where Unemployment Benefits are the Highest, in OECD Countries. *Visual Capitalist*: Website. 17.07.2024. URL: <https://www.visualcapitalist.com/unemployment-benefits-in-oecd-countries>
30. Семів Л. К., Демкович Т. М. Тіньова зайнятості: особливості та виклики для України в контексті забезпечення соціальної безпеки. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*: зб. наук. пр. 2023. Вип. 2(160). С. 56-60. DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2023-2-8>
31. *Відбудова України: принципи та політика* / ред.: Ю. Городніченко, І. Сологуб, Ведер ді Майро Б. Centre for Economic Research, 2022. 508 с. URL: https://cepr.org/system/files/2022-12/reconstruction%20book_Ukrainian_0.pdf

References

1. Mykhnenko, A. M., & Hrushchynska, N. M. (Eds.) (2019). *Publichne upravlinnya ta natsional'na bezpeka* [Public administration and national security]. Kyiv: NAU. [in Ukrainian].
2. *Prohrama pidtrymky ekonomiky* [Economic support program] (2024). *Ukraine Facility*: Website. Retrieved from <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua> [in Ukrainian].
3. Kovach, V. O. (2020). *Osnovni napryamky rehulyuvannya derzhavnoyi polityky u sferi zaynyatosti naseleennya* [Main directions of regulation of state policy in sphere of employment of population]. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok – Public administration: improvement and development*, 4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.4.50> [in Ukrainian].
4. Marshavin, Yu. M. (2016). *Derzhavna polityka zaynyatosti v Ukrayini: neobkhidnist' perezavantazhennya* [Government employment policy in Ukraine: the need to rese]. *Ekonomika ta suspil'stvo – Economy and society*, 7, 679-685. Retrieved from https://economyandsociety.in.ua/journals/7_ukr/114.pdf [in Ukrainian].
5. Novak, I., & Zhuk, I. (2023). *Hlobal'ni sotsial'ni ryzyky u sferi pratsi: brak hidnoyi zaynyatosti v Ukrayini* [Global social risks in the field of labor: lack of decent employment in Ukraine]. *Demohrafiya ta sotsial'na ekonomika – Demography and social economy*, 2, 110-130. DOI: <https://doi.org/10.15407/dse2023.02.110> [in Ukrainian].

6. Vdovyn, M., Zomchak, L., & Kokhaneych, M. (2022). Bezrobittya v Ukraini: ekonomiko-statystychnyy ohlyad [Unemployment in Ukraine: economic and statistical overview]. *Mekhanizm rehulyuvannya ekonomiky – Mechanism of an Economic Regulation*, 1-2(95-96), 60-66. DOI: <https://doi.org/10.32782/mer.2022.95-96.10> [in Ukrainian].
7. Revko, A. M., & Prykhodko, N. V. (2021). Sotsial'no-ekonomichni naslidky bezrobittya naselennya rehioniv Ukrainy [Socio-economic consequences of unemployment of the population in the regions of Ukraine]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and prospects of economics and management*, 2(26), 18-24. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2\(26\)-18-24](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2(26)-18-24) [in Ukrainian].
8. Nikulina, M., Sotnyk, I., Derykolenko, O., & Starodub, I. (2022). Bezrobittya v ekonomitsi Ukrainy: COVID-19, viyna ta didzhytalizatsiya [Unemployment in Ukraine's Economy: COVID-19, War and Digitalization]. *Mekhanizm rehulyuvannya ekonomiky – Mechanism of an Economic Regulation*, 1-2(95-96), 25-32. DOI: <https://doi.org/10.32782/mer.2022.95-96.04> [in Ukrainian].
9. Moroz, S. (2022). Bezrobittya v Ukraini: vyklyky suchasnosti [Unemployment in Ukraine: Contemporary Challenges]. *Visnyk Khmelnyts'koho natsional'noho universytetu. Ekonomichni nauky – Bulletin of Khmelnytsky National University. Economic Sciences*, 312(6(1)), 102-109. DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(1\)-15](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(1)-15) [in Ukrainian].
10. Holovchenko, O. M., & Sokirba, Ye. O. (2021). Bezrobittya yak zahroza ekonomichnyi bezpetsi Ukrainy: prychny i sposoby podolannya [Unemployment as a threat to the economic security of Ukraine: reasons and ways to overcome]. In *Rynkova ekonomika: suchasna teoriya i praktyka upravlinnya [Market economy: modern theory and practice of management]*: Vol. 20(2) (pp. 66-80). DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2021.2\(48\).243681](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2021.2(48).243681) [in Ukrainian].
11. Bondarevska, K. V. (2022). Metodolohiya otsinky sotsial'noyi bezpeky na rynku pratsi [Methodology of assessment of the social security in the labor market]. *Prychornomors'ki ekonomichni studiyi – Black Sea Economic Studies*, 77, 145-150. DOI: <https://doi.org/10.32782/bses.77-23> [in Ukrainian].
12. Bilenko, O., & Horban, S. (2024). Analiz strukturnykh ta tsyklichnykh faktoriv, shcho vplyvayut' na riven' bezrobittya ta dynamiku rynku pratsi [Analysis of structural and cyclical factors affecting the level of unemployment and the dynamics of the labor market]. *Ekonomika ta suspil'stvo – Economy and Society*, 61. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-80> [in Ukrainian].
13. Kuzior, A. (2022). Technological unemployment in the perspective of Industry 4.0. *Virtual Economics*, 5(1), 7-23. DOI: [https://doi.org/10.34021/ve.2022.05.01\(1\)](https://doi.org/10.34021/ve.2022.05.01(1))
14. Mutascu, M. (2021). Artificial intelligence and unemployment: New insights. *Economic Analysis and Policy*, 69, 653-667. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.eap.2021.01.012>
15. Triatmanto, B., & Bawono, S. (2023). The interplay of corruption, human capital, and unemployment in Indonesia: Implications for economic development. *Journal of Economic Criminology*, 2. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jeconc.2023.100031>
16. Gedikli, C., Miraglia, M., Connolly, S., Bryan, M., & Watson, D. (2022). The relationship between unemployment and wellbeing: an updated meta-analysis of longitudinal evidence. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 32(1), 128-144. DOI: <https://doi.org/10.1080/1359432X.2022.2106855>
17. Turtiainen, T., Morville, A. L., & Jansson, I. (2024). Experiences of long-term unemployment from an occupational perspective: A scoping review. *Journal of Occupational Science*, 31(3), 458-475. DOI: <https://doi.org/10.1080/14427591.2023.2286466>
18. Pro zaynyatist' naselennya [On Employment of Population] (2012). Law of Ukraine, adopted on 2012, Jul 05, 5067-VI. Legislation of Ukraine: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text> [in Ukrainian].
19. Pro zatverdzhennya Metodolohichnykh polozhen' shchodo klasyfikatsiyi ta analizu ekonomichnoyi aktyvnosti naselennya [On approval of Methodological Provisions on Classification and Analysis of Population Economic Activity] (2011). Order of the State Statistics Service of Ukraine, adopted on 2011, Jan 19, 12. Legislation of Ukraine: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0012832-11#Text> [in Ukrainian].
20. Pro skhvalennya osnovnykh prohnnozykh makropokaznykiv ekonomichnoho i sotsial'noho rozvytku Ukrainy na 2025-2027 roky [On approval of main forecast macro indicators of economic and social development of Ukraine for 2025-2027] (2024). Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine, adopted on 2024, Jun 28, 780. Government portal: Website. Retrieved from <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-skhvalennia-osnovnykh-prohnnozykh-makropokaznykiv-ekonomichnoho-i-s780280624> [in Ukrainian].
21. Pro skhvalennya osnovnykh prohnnozykh makropokaznykiv ekonomichnoho i sotsial'noho rozvytku Ukrainy na 2024-2026 roky [On approval of main forecast macro indicators of economic and social development of Ukraine for 2024-2026] (2023). Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine, adopted on 2023, Dec 15, 1315. Legislation of Ukraine: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1315-2023-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
22. Statystyka [Statistics] (2025). State Employment Service of Ukraine: Website. Retrieved from <https://www.dcz.gov.ua/stat> [in Ukrainian].
23. Riven' bezrobittya v Ukraini [Unemployment rate in Ukraine] (2025). Minfin: Website. Retrieved from <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy> [in Ukrainian].
24. Kil'kist' zareyestrovanykh bezrobitnykh [Number of registered unemployed] (2025). Minfin: Website. Retrieved from

<https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy/register> [in Ukrainian].

25. Vakansiyi ta rezyume [Vacancies and resumes] (2025). Work.ua: Website. Retrieved from <https://www.work.ua/stat/count> [in Ukrainian].

26. Pro vnesennya zmin do deyakikh zakoniv Ukrainy shchodo funktsionuvannya sfer zaynyatosti ta zahal'noobov'yazkovoho derzhavnoho sotsial'noho strakhuvannya na випадок bezrobittya pid chas diyi voyennoho stanu [On Amendments to Certain Laws of Ukraine Regarding Functioning of Employment Spheres and Compulsory State Social Insurance in Case of Unemployment During Martial Law] (2022). Law of Ukraine, adopted on 2022, Apr 21, 2220-IX. Legislation of Ukraine: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2220-20#Text> [in Ukrainian].

27. Pro zatverdzhennya Poryadku nadannya robotodavtsyam kompensatsiyi za pratsevlashtuvannya zareyestrovanykh bezrobitnykh [On approval of Procedure for providing employers with compensation for employment of registered unemployed persons] (2023). Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine, adopted on 2023, Feb 10, 124. Legislation of Ukraine: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/124-2023-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

28. Deyaki pytannya nadannya hrantiv biznesu [Some issues of providing grants to businesses] (2022). Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine, adopted on 2022, Jun 21, 738. Legislation of Ukraine: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/738-2022-%D0%BF#n19> [in Ukrainian].

29. Lu, M. (2024, Jul 17). Where Unemployment Benefits are the Highest, in OECD Countries: Visual Capitalist. Retrieved from <https://www.visualcapitalist.com/unemployment-benefits-in-oecd-countries>

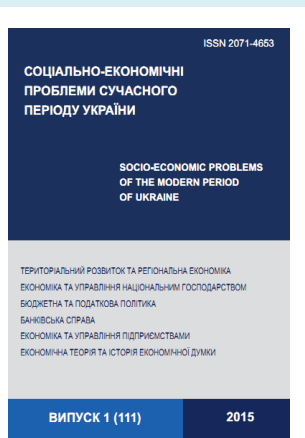
30. Semiv, L. K., & Demkovych, T. M. (2023). Tin'ova zaynyatist': osoblyvosti ta vyklyky dlya Ukrainy v konteksti zabezpechennya sotsial'noyi bezpeky [Shadow employment: features and challenges for Ukraine in the context of social security ensuring]. In Sotsial'no-ekonomichni problemy suchasnoho periodu Ukrainy [Socio-Economic Problems of the Modern Period of Ukraine]: Vol. 60(2) (pp. 56-60). DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2023-2-8>. [in Ukrainian].

31. Horodnichenko, Yu., Solohub, I., & Veder di Mauro, B. (Eds.) (2022). Vidbudova Ukrainy: pryntsyipy ta polityka [Rebuilding Ukraine: Principles and Policy]. Centre for Economic Research. Retrieved from https://cepr.org/system/files/2022-12/reconstruction%20book_Ukrainian_0.pdf [in Ukrainian].

Статтю підготовлено в межах НДР «Трансформація ринку праці Карпатського регіону України в перспективі повоєнного відновлення» (№ державної реєстрації 0124U000984).

Надійшло 03.03.2025 р.

Збірник наукових праць «СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ»

Збірник наукових праць «Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України» – це фахове науково-практичне видання, засноване Національною академією наук України та Інститутом регіональних досліджень НАН України.

У збірнику висвітлюються результати досліджень інституційних та соціально-економічних проблем розвитку України на макро-, мезо- та мікрорівнях, заохочуючи до публікації авторів, які здійснюють науково-дослідну роботу у різних сферах економіки.

Збірник «Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України» включений до Переліку наукових фахових видань України в галузі економічних наук (Наказ МОН України від 11.07.2016 р. №820).

Збірник включено до міжнародної наукометричної бази **Index Copernicus**, Польща – з 2014 року.

Сайт збірника: www.zbirnyk.ird.gov.ua